

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΚΑΝΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ * ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΡΑΤΙΝΟΥ 7 - 105 51 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 32 46 910 * ΧΡΟΝΟΣ 10ος * ΙΟΥΝΙΟΣ 1989 * ΑΡ. ΦΥΛ: 29

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο Σύλλογός μας - όπως και κάθε παρόμοιο ελληνικό Σωματείο - έχει ως κύριο σκοπό του την διατήρηση και διάδοση των αγαθών του παραδοσιακού λαϊκού πολιτισμού μας και παράλληλα την διευκόλυνση της συμμετοχής των μελών του σε εκδηλώσεις, ευρύτερου πολιτιστικού περιεχομένου με διαχρονικό ή σύγχρονο χαρακτήρα. Η πρακτική εφαρμογή της επιθυμητής αυτής επιδίωξης δεν είναι ατυχώς, πάντοτε δυνατή. Οι ιδιαίτεροι λόγοι της αδυναμίας είναι πρωτίστως οικονομικοί και ακολούθως, κατά σειρά, οι προσωπικοί, που σχετίζονται γενικότερα, με την μόνιμη απροθυμία των μελών του Συλλόγου μας για ενεργό συμμετοχή τους στην διοργάνωση και παρακολούθηση τέτοιων εκδηλώσεων και πιο ειδικά με την «υπηρεσιακή» σύνθεση του Δ. Συμβουλίου και τον στρατευτικό τρόπο

εκλογής του. Οι άλλες αιτίες, οι εξωγενείς που συντελούν σ' αυτήν την παρακμή των συλλογικών δραστηριοτήτων μας, δημιουργούνται από παράγοντες αντικειμενικούς, καθορισμένους από τη ρευστότητα του διαμορφούμενου νέου πολιτικο-κοινωνικού κλίματος της εποχής μας, σε εθνικό και πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Την ίδια δυσμενή επίδραση ασκούν οι παράγωγοι γενικές και ειδικές αιτίες και στον άλλο τομέα των καταστατικών στόχων του Συλλόγου μας. Οι παράλληλοι αυτοί στόχοι μας είναι το ίδιο σημαντικοί και χρήσιμοι, αφού με την επιλεκτική έστω πραγμάτωση τους στο μέτρο των ελάχιστων δυνατοτήτων μας ικανοποιούνται κάποιες υλικές ανάγκες του χωριού μας και επαληθεύεται έτσι, έμπρακτα η ύπαρξη και ενδυνάμω-

ση των σχέσεων κοινωνικής αλληλεγγύης, που συνδέουν τα μέλη του Συλλόγου μεταξύ των και με τους λοιπούς συγχωριανούς μας.

Συνεχίζοντας, θα σταθούμε κάπως αναλυκότερα στα πολιτιστικά του Συλλόγου, όχι μόνο από συνείπια προς τον τίτλο πολιτιστικά, του σημειώματος, αλλά κυρίως, επειδή αυτή η πλευρά των συλλογικών εκδηλώσεών μας, σταμάτησε ή τουλάχιστο δεν συνεχίζεται ικανοποιητικά.

Έγινε ήδη, μια πρώτη γενική αναφορά στους κυριότερους λόγους που προκάλεσαν τη στασιμότητα του Συλλόγου μας στον τομέα των πολιτιστικών δραστηριοτήτων του. Οι προερχόμενοι από μας λόγοι επισημάνθηκαν αμέτρητες φορές, όπως επίσης έχει χιλιοετησίως ότι βρίσκεται στα χέρια όλων μας η δυνατότητα να εκλείψει η

«οικογενειακή» μας παθητικότητα απέναντι στο Σύλλογο. Οι κοινωνικές όμως αιτίες που επιδρούν ανασταλτικά στα πολιτιστικά πράγματα του τόπου μας, μνημονεύονται για πρώτη φορά από τις στήλες της εφημερίδας μας, (λόγω της σχέσης τους, εννοείται και με τα «Συλλογικά» μας αδιέξοδα) και χρειάζονται, επομένως κάποια μικρή ανάλυση.

Όταν μετά το καλοκαίρι του 1974, ξαναπήρε η ζωή στον τόπο μας την ελεύθερη ομαλή πορεία της αναπερωθήκαν οι μεγάλες ελπίδες που ζωογονούν πάντα τις καθαρές συνειδησεις των πρωτοπόρων νέων και ξεκίνησε από αυτούς κυρίως μια πρωτοφανής πανελλήνια προσπάθεια, για ποιοτικό ανέβασμα της ζωής. Οι φρεναρισμένες για πολλά χρόνια υψηλόφρονες παρορμήσεις των

Συνέχεια στη σελ. 2

«ΘΟΥΚΙΔΙΔΗΣ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ»

του Βασίλη Μπρακατσούλα

Ένα εξαιρετικό βιβλίο με επικήρεια χρησιμότητα.

Το βιβλίο αυτό του συμπολίτη μας Β. Μπρακατσούλα είναι το δεύτερο, κατά σειρά, μελέτημά του, που αναφέρεται στην αρχαία Ελληνική Διανόηση. Το πρώτο σχετικό βιβλίο του, με τίτλο: «Ο ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΘΗΝΑ» έγινε και αυτό επαινετικά δεκτό από τους αναγνώστες του και χαρακτηρίστηκε, δίκαια από τους ειδικούς επιστήμονες, ως άξια και ολοκληρωμένη μελέτη των αρχών της ανθρωπιστικής σοφιστικής φιλοσοφίας.

Ο κ. Μπρακατσούλας, επίλεκτος νομικός και συγγραφέας πολλών νομικών βιβλίων μας αποκαλύπτει με τις δυο μελέτες του, που προαναφέραμε, μιάν άλλη υψηλότερη διάσταση της πνευματικής δημιουργικότητάς του.

Ετούτο το μικρό σημείωμα για τον «ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ» δεν έχει την φιλόδοξη πρόθεση (αλλ' ούτε και την δυνατότητα) να αναλύσει κριτικά το έργο, απλά, σκοπεύει να προξενήσει

το ενδιαφέρον σε όσους δεν το διάβασαν, για μια άμεση γνωριμία τους με το χρήσιμο περιεχόμενό του.

Είναι άλλωστε γενικά παραδεκτό, ότι η συχνότερη επικοινωνία μας με έργα, που έχουν ως θέμα τους τα σοφά διδάγματα των μεγάλων δημιουργών του Αρχαιοελληνικού Στοχασμού, ανανεώνει την απαραίτητη πίστη μας στις άφθαρτες αξίες του πνευματικού πολιτισμού, τον οποίο εκείνοι θεμελίωσαν και εμείς, σήμερα τιμάμε και πρέπει να ακολουθούμε ως φωτεινό οδηγό της ανθρωπιάς μας, που τόσο την έχουμε παραμελήσει.

Στην παρουσίαση των βιβλίων γίνεται κατά κανόνα, μια σύνοψη του περιεχομένου τους, την οποία εδώ θα παραλείψουμε και για τον πρόσθετο λόγο, ότι οι σελίδες του απέρητου αυτού βιβλίου είναι όλες τόσο συμπυκνωμένες από καίρια για την αρτιότητα του έργου, νοήματα και στοιχεία ώστε αυτό να αδικείται από τη συνοπτική εξαίρεση και μιας έστω σελίδας του. Για να έχουμε, ωστόσο, μια γενική εικόνα της θε-

ματικής ευρύτητας και της ποιτικής σύνθεσης του βιβλίου, αναγράψαμε επιλεκτικά τους ακόλουθους τίτλους κεφαλαίων του, όπως: Αθήνα και Σπάρτη, Δομή και Μεθοδολογία, Ο Πολιτικός στοχασμός και ο Θουκυδίδης, Η ιδεολογία της Δημοκρατίας, Περικλής, Πολιτική Τέχνη, Σκέψεις και Διδάγματα.

Τον Θουκυδίδη, τον γνωρίζουμε, οι περισσότεροι από τις λιγοστές σελίδες της ιστορίας του για τον Πελοποννησιακό πόλεμο, που διδαχθήκαμε στο σχολείο. Το βαθύτερο όμως και πάντα διδακτικό νόημα της Συγγραφής του Θουκυδίδη, που σωστά επονομάζεται ιδρυτής της Ιστορικής Επιστήμης, μας είναι άγνωστο. Με το βιβλίο του Β. Μπρακατσούλα, με το οποίο πραγματοποιείται, με άποψη επιστημονική μεθοδικότητα, μια βαθιά ανατομή στο έργο του κορυφαίου ιστορικού, μας παρέχεται η ευκαιρία να μάθουμε αλάνθαστα με ποιά ιστορική μέθοδο και για ποιά σκοπό γράφτηκε αυτή η ιστορία, πως δηλαδή ο Θουκυδίδης συνέλαβε, ταξινόμησε και αξιολόγησε τα ιστορικά γεγονότα,

του εμφυλίου εκείνου πολέμου, πως επισημαίνει την νομοτελειακή αναγκαιότητα τους και ερμηνεύει την μεταξύ τους αλληλεπίδραση, με ποιά κριτήρια διαχωρίζει τις βαθύτερες αιτίες από τις εμφανειακές αφορμές της σύρραξης και πως καταλήγει στα χρήσιμα διδάγματα που μας προσφέρει. Παράλληλα, μας πληροφορεί το βιβλίο για την πολιτική, κοινωνική και γενικότερη πολιτιστική διάρθρωση και ανάπτυξη των εμπόλεμων πόλεων - κρατών και μας γνωρίζει ειδικότερα, όπως σημειώνει προλόγικά ο συγγραφέας του: «τον προβληματισμό του μεγάλου ιστορικού σε θέματα πολιτικής σκέψης και συμπεριφοράς των ηγετών των αντιμαχόμενων, μικρών στη διάρκεια των χρόνων του Πελοποννησιακού πολέμου, την πρακτική της Αθήνας και της Σπάρτης και τα αποτελέσματα της μεγάλης σύγκρουσής τους στη ζωή των πολιτών, στο ήθος και στο χαρακτήρα των ανθρώπων».

Σ. ΖΗΣΗΣ

Στο φύλλο αυτό δημοσιεύουμε τα πρακτικά με αφορμή την δωρεά του συγχωριανού μας Ε. Σακελλαρίου.

Σε άλλο φύλλο θα τοποθετηθούμε επί του θέματος σχετικός με την αξιέπαινη πράξη, την αργοπορία της υλοποίησης, ποιάς φταίει και λοιπά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΝΑΛΙΩΝ
Π ρ α κ τ ι κ ό

Κανάλια σήμερα την 1 Μήν 1989, ημέρα Δευτέρα του Πάσχα και μετά τη Θεία Λειτουργία, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, συνήλθαν σε κοινή συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο Καναλιών, οι Σύλλογοι Καναλιωτών της Αθήνας, Βόλου, Καρδίτσας και Θεσσαλονίκης, ο ΓΠΣ των Καναλιών, οι Αγροτικοί σύλλογοι Καναλιών, ο Σύλλογος Κτηματικής Αδελφότητας Καναλιών, ο Μορφωτικός Σύλλογος Καναλιών και ο Δντής του Δημ. Σχολείου Καναλιών, ύστερα από την αριθ. 330/11-4-1989 πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας, με μοναδικό θέμα συζήτησης: Υλοποίηση δωρεάς Επιμ. Σακελλαρίου.

Στη συνεδρίαση αυτή παρέστησαν:

- 1- Από την Κοινότητα ο Πρόεδρος αυτής Παν. Κατέρης και τα μέλη του Κ.Σ.Ν. Καλοβός, Κ. Ζούμπος, Αλ. Στρόλιας, Π. Χριστοδούλου.
- 2- Από τους συλλόγους Καναλιών:
Αθήνας: ο Δημ. Ρίζος
Βόλου: ο Χρ. Μαυρομάτης
Καρδίτσας: ο Απ. Θέος
Θεσσαλονίκης: οι Τρ. Δήμιος, Θ. Μόσχος.
- 3- Από το Γ.Π.Σ. —
- 4- Από τους Αγροτικούς Συλλόγους του Α: ο —
Β: ο —
- 5- Από το Σύλ. Κτημ. Αδελφότητας ο —
- 6- Από το Μορφωτικό Σύλλογο ο Ευάγ. Μιχάλης

7- Ο Δντής του Δημ. Σχολείου Αντ. Λαόςας.

8- Παρευρέθηκε ο κ. Δημ. Σακελλαρίου, Πρωτόδελφος του Δωρητή.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας αφού αναφέρθηκε στη δωρεά του συγχωριανού κ. Επιμ. Σακελλαρίου για δημιουργία κέντρου Νεότητας και ψυχαγωγίας ζήτησε από τους συνέδρους να τοποθετηθούν σχετικά. Οι τοποθετήσεις ως εξής:

Πρόεδρος: Πρότεινε τις θέσεις "Σταυρός" - "Γκουνταλέικα" - "Στρατώνιας".

Αντ/ρος Αλ. Στρόλιας: Καλές είναι οι προτάσεις του Προέδρου, αλλά καλά ήταν να αξιοποιηθεί το "Βακούφικο".

Κ.Σ. Νικ. Καλοβός: Καλύτερα ήταν να γίνει το κέντρο στο "Βακούφικο", αν επιτρέπεται.

Κ.Σ. Παν. Χριστοδούλου: Το καλύτερο ήταν να γίνει το κέντρο στο χώρο "Βακούφικο". Αν δεν γίνεται από τότε η καλύτερη τοποθεσία είναι πάνω από το Γυμναστήριο, γιατί έχει καλές προοπτικές.

Κ.Κ. Κων. Ζούμπος: Πρότεινε πρώτα να δοθεί η σχετική στομασία και αφού ζήτησε το λογμό από τον Π. Χριστοδούλου, που του γιώρασε ότι είναι 5.000.000 δραχ., μετά πρότεινε να ενταχθεί αυτό στον αναπτυξιακό Νόμο 1262, για να εκμεταλλευτεί τη σχετική επιδότηση. Αυτό δε να γίνει έξω από το χωριό και προς το Φανάρι, για λόγους που εξέθεσε.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΑΣ: Για τους λόγους που ανέφερε πρότεινε την τοποθεσία της Στρατώνιας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΛΟΥ: Γνώμη προέδρου είναι να αξιοποιηθούν τα χρήματα και καλύτερη λύση είναι αυτή που πρότεινε ο Κ. Ζούμπος και να γίνει κοντά στο χωριό και η πιο καλή είναι πάνω από το Γυμναστήριο.

έξοδά μας όλο και αυξάνουν. Ήδη αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε δυσάρεστη οικονομική θέση και τα προβλήματά μας θέλουν άμεση λύση. Πρέπει να χρωματίσουμε και να συντηρήσουμε την Εκκλησία μας.

Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τα ανωτέρω έξοδα παρακαλούμε, αν μπορείτε, να μας στείλετε οποιαδήποτε χρηματική ενίσχυση.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος Τα Μέλη
Ιερ. Κατσιμπας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΓΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΑΡΣΑΛΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

Αριθ. πρωτ. -19-

Κανάλια 7 Ιουλίου 1989

ΘΕΜΑ: Οικονομική ενίσχυση

Προς

Τους Συλλόγους Καναλιωτών

Αθήνας, Βόλου, Καρδίτσας

Θεσσαλονίκης

Όπως θα διαπιστώσατε και εσείς το Εκκλησιαστικό μας όλο και λιγοστεύει, αφού λιγοστεύουν και οι εδώ παραμειναντες Καναλιώτες. Αποτέλεσμα είναι και η σημαντική μείωση των εσόδων μας, ενώ αντίθετα τα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Για την εκλογή του συγχωριανού μας Βασιλείου Μπρακατούσλα εις το αξίωμα του Βουλευτού ο Σύλλογος Καναλιωτών Θεσσαλονίκης τον συχαίρει.

ΓΑΜΟΙ

Στις 27-5-1989 ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ. στην Εκκλησία της Παναγίας Δέσποινας Λαμίας η Χρυσούλα Μάστουρα θυγ. Δημητρίου τέλεσε τους γάμους της μετά του Χρήστου

Γερασόπουλου, υπάλληλου Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Στις 6-5-1989 ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ. στην Εκκλησία του Αγίου Αχλλείου Λαρίσης η Ελένη Δήμου θυγ. Ευαγγέλου τέλεσε τους γάμους της μετά του Ταμπούρη Χρήστου, Πρωτοδικη, Πρωτοδικείου Κοζάνης. Ο Σύλλογός μας τους εύχεται να ζήσουν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τριαντάφυλλος Δήμου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ: Συμφωνεί με τις απόψεις κ. Ζούμπου και Κ. Χριστοδούλου για τη θέση κατασκευής του και υπαγωγής στο Ν. 1262.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Μετέφερε εγκάρδιο χαιρετισμό και Πατριτικό του Δωρητή κ. Επι. Σακελλαρίου καθώς και την επιθυμία του για το κέντρο, χωρίς να δεσμεύει τίποτε. Είναι επιθυμία του να γίνει καφετέρια (περίπου) και πάνω ξενώνας. Να γίνει δε στη θέση "Αλών Κωσταβάρα". Σαν σύλλογος προτείνουν να γίνει προς την κατεύθυνση του Γυμναστηρίου για τους λόγους που ανέφερε.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ: Να μη γίνει μέσα στο χωριό, αλλά να είναι κοντά. Να αξιοποιηθούν η θέα του χωριού κλπ. και προτείνουν τη θέση πάνω από τη "Βακούφικα" και απέναντι από την "Ποτιστήρα". Για την ενταξη στο Ν. 1262 δεν έχουν αντίθεση, αλλά να αρχίσει το έργο αν είναι δυνατό, για να μην γίνει καθυστέρηση του έργου.

Δ/ΝΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ: Για τους λόγους που ανέφερε, πρότεινε να αξιοποιηθεί το "Βακούφικο".

ΚΩΝ. ΠΙΣΤΙΡΚΑΣ: Ζήτησε τον τρόπο χρήσης, το μέγεθος αυτού και μετά να προταθεί η τοποθεσία του. Είναι απαραίτητα στοιχεία για τη σωστή κατασκευή του έργου.

ΔΗΜ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ: Πρότεινε να γίνει το κέντρο έξω από το χωριό και προς το Φανάρι για τους λόγους που ανέφερε, όπως χώρος παρκαρισματος, θέας, συνδεση με το χωριό, Εκκλησία, Σχολείο κλπ. Σε αυτο ο Γιάτρος δεν θα φέρει, καμία αντίθεση.

Μετά δε και από άλλη διαλογική ατζήτηση,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Τ Α Ι :

1- Η μορφή του κέντρου θα είναι κέντρο ψυχαγωγίας, ήπιας μορφής, με στόχο την ψυχαγωγία των χωριανών, την εθιμοθρησκεία των κοινωνικών ανγκών και την προσέλευση ατόμων των γύρω χωριών και Κρδίτσας. Επίσης θα προβλεφθούν και σχετικοί ξενώνες.

2- Η θέση του θα είναι έξω από το χωριό προς Βορράν και από Δημ. Σχολείο μέχρι "Στρατώνια".

3- Η κατασκευή του θα αρχίσει το συντομότερο με ταυτόχρονη επιδιώξη να ενταχθεί στο Ν. 1262.

4- Η επιτροπή που θα επιλεγεί θα έχει ευθύνη της κατασκευής - διαχείρισης και της συντομότερης υλοποίησης του έργου.

5 Εκλέγει σαν επιτροπή τους από Κοιν. συμβούλιο ο Πρόεδρος Παν. Κατέρης, Κ.Σ.Κων. Ζούμπος, Κων. Πιστιρκας, Αστέριος Κατέρης και Τρ. Δήμιος. Επίσης εκλέγει αναπληρωματικά μέλη τους: Δντή Δημ. Σχολείου Αντ. Λαόςας και Κ.Σ.Παν. Χριστοδούλου και Γεώρ. Βλαχογιάννη.

Για τούτο συνετάγει το παρόν πρακτικό και υπεγράφηται ως εξής:

Ο Πρόεδρος Τα Μέλη
(π.α.) Π. Κατέρης υπογραφές
συνέδρων

Ακράβης αντίγραφο

Κανάλια 26/6/89

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Γιαννι Κατέρης

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

νέων μας βρήκαν γόνιμη διεξοδό και υλοποιήθηκαν σε μορφωτικές και καλλιτεχνικές εξορμήσεις, μέσα από πολιτικοκοινωνικές ολοκλήρωση των δύσκολων και μεγάλων πνοων προσπάθειών των χωρών αυτών.

Τελικά, τα περισσότερα από τα καλοεξεκινημένα βήματα, εδώ και στον έξω κόσμο, πορεύτηκαν ανάποδα, με επακόλουθο την αποθάρρυνση, που σκίασε τις συνειδησεις των νέων ιδιαίτερα ανθρώπων, οι οποίοι στήριζαν τα ανθρωπιστικά όνειρά τους, στις λογικά ακλόνητες βεβαιότητες που αυτοί αποκτούσαν με την πίστη τους στις πρωτόπορες ιδέες.

Στο χρονικό αυτό διάστημα, οι νέοι της δεκαετίας του '70 που είχαν πρωτοστατήσει στις πολιτιστικές εξορμήσεις των τελευταίων χρόνων, έγιναν ώριμοι άνδρες και καθώς ρίχτηκαν δυναμικά στον αγώνα της βιοπάλης προσέγγισαν αναγκαστικά τα όνειρά τους στους προσοιούς διαδρόμους της καθημερινής ζωής, ενώ οι σύγχρονοι νέοι, που μόνο αυτοί μπορούν να ξαναδώσουν πνοή στην πολιτιστική δράση των Συλλόγων, έγιναν

δυσπιστοι και διστακτικοί.

Σίγουρα όμως θα ξανανθίσει στον τόπο μας και σύντομα μια ανανεωμένη πολιτιστική ανοιξη.

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ
ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΑΝΑΛΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Εκπολιτιστικός Σύλλογος
Καναλιωτών Αθήνας
Γραφ.: Κρατινίου 7-10551 Αθήνα
Τηλ.: 32 46 910

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Γαλανάκης Βαίος
Γηράσης Γεράσιμος
Ζήσης Σωτήριος
Ρίζος Δημήτριος

ΕΚΔΟΤΗΣ

Γηράσης Γεράσιμος (Πρόεδρος)
Κρατινίου 7 - 10551 - Αθήνα
Τηλ.: 32 46 910

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Αφοι ΜΑΝΩΛΗ Ο.Ε.
Πανδώρας 1 - 111 46 - ΓΑΛΑΤΣΙ
Τηλ.: 29 32 108

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΙ "ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΕΝΟΣ ΠΙΛΑΤΟΥ"

Το σημειωματάριο ενός πιλάτου είναι ο τίτλος του βιβλίου που έδωσε ο ασημένιος εισαγγελέας Πάυλος Δελαπόρτας στις αναμνήσεις του από τη 40χρονη διαδρομή του στη δικαστική υπηρεσία. Το βιβλίο αυτό που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις "Θεμέλιο" το 1977 το χαρακτηρίζει η κληρονομική στους Κεφαλλονίτες λαοκρατία σατιρική διάθεση και το πικρό χιούμορ. Διαβάζοντας παλιότερα τούτο το βιβλίο άβελά μου και εντελώς σιμπερική πήγε το μυαλό μου στα όσα «παρόμοια», άδικα και θλιβερά συνέβαιναν και στο δικό μας το χωριό κατά τη μεταμφιλοπολεμική περίοδο, για τα οποία γράφουμε συνοπτικά στο συλλογικό έργο «ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ» στο επί μέρους κεφάλαιο «Τα γεγονότα της δεκαετίας 1940 - 1950», σελ. 122 κ.ε. Σταμάτησα επίσης σε μια λεπτομέρεια του βιβλίου που κατά την γνώμη μου, φωτίζει τις συνθήκες του θανάτου ενός Καναλιώτη, θύματος των κατακτητών.

Εκρίνα σκόπιμο να παραθέσω σε τούτο εδώ το σημείωμά μου τόσο τη λεπτομέρεια όσο και μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το παραπάνω βιβλίο του Π. Δελαπόρτα, για να δούν οι Καναλιώτες και προπαντός οι νεότεροι ότι τα όσα συνέβαιναν τότε στο χωριό μας ήταν πανελληνίο δυστυχώς φαινόμενο, του οποίου οι αιτίες είναι γνωστές λίγο πολύ στους όλους μας. Και σπεύδω να σημειώσω, για να μη παρεξηγηθώ για μια ακόμη φορά από μερίδα των αγαπητών συγχωριανών και θεωρηθώ ίσως αυτή τη φορά αριστερός ή φιλοκομμουνιστής, ότι η παράθεση των αποσπασμάτων από το βιβλίο του Δελαπόρτα δε γίνεται για να αναβιώσουν τα μισή ή το πικρό παράπονο όσων έπιασαν τότε «θύματα» εκείνης της κατάστασης που είχε περάσει πια, κατά τη γνώμη μου, ανεπιτρεπτή και κανένα βέβαια συνείδηση, όποιο κι αν είναι το πολιτικό του «πιστεύω», δε θα ήθελε να ξαναυρίσει με οποιονδήποτε τρόπο. Γίνεται απλά για να θυμηθούμε τη μελαγχολική αυτή περίοδο όλα μας, σ' όποια πολιτική παράταξη κι αν ανήκαμε, να μην καταδικάσουμε στην συνείδησή μας και να προσπαθήσουμε, όσο τουλάχιστον περνάει από το χέρι μας, να μην επαναληφθεί με κανένα τρόπο και με καμιά ομοιοπαθήση άλλη μορφή. Μόνο έτσι θα ασκήσει το διδακτικό της ρολό η ιστορική μνήμη, θα σταματήσουν οι ενέργειες που διχάζουν, θα επικρατήσει ο τόσο πολύ αναγκαίος σεβασμός των πολιτικών πεποιθήσεων του άλλου και θα πραγματοποιηθεί η ειλικρινής συναδέλφωση και συμπλήρωση, τόσο πολύ απαραίτητη για την πρόοδο του χωριού μας και την εθνική προκοπή (πρβλ. και «ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ» σελ. 134 - 135).

Και τώρα πρώτα - πρώτα η λεπτομέρεια που ρίχνει κατά

τη γνώμη μου φώς, στο τρόπο με τον οποίο βρήκε το θάνατο ένας Καναλιώτης, ο μοιραχός της Χωροφυλακής Απόστολος Τσιώκος, που μαζί με άλλους μνημονεύεται στο βιβλίο «ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ» γενικά και άδιστα πως υπήρξε θύμα «των κατακτητών ή των ενοίκλων ομάδων διαφόρων αντιποσοσιακών οργανώσεων» λόγω μη έγκυρης ακόμη τότε πληροφόρησής μας (βλ. σελ. 123) Γράφει λοιπόν ο Δελαπόρτας στο κεφάλαιο: Φραγκίσκος Μερκάτης, ο μεγάλος δοσίλογος (σελ. 161 - 162):

«Οι Ζακυνθίνοι χωρίς εξαίρεση έτρεφαν για τον Μερκάτη μεγάλη αντιπάθεια, γιατί... πρόθετα, κατά γενική κατακραυγή, τον θεωρούσαν άμεσο υπεύθυνο για την σύλληψη και την αποστολή για ομηρία στην Ιταλία, τριάντα εφάδριον αξιωματικών, από τα καλύτερα στελέχη της Ζακυνθικής κοινωνίας, που πνίγηκαν στην Αδριατική κατά την μεταγωγή τους, γιατί το καράβι που τους μετέφερε τորπιλλίστηκε από αγγλικό υποβρύχιο. Με το καράβι εκείνο μεταφέρονταν ομηρος και ο ηρώας του πολέμου του 1940 Δαβράκης και άλλοι αξιωματικοί».

Υπογράμμισα επίτηδες τις παραπάνω φράσεις του κειμένου θέλοντας να υποστηρίξω πως μεταξύ των πολλών άλλων αξιωματικών που μεταφέρονταν τότε ως ομηροί με καράβι που τորπιλλίστηκε από αγγλικό υποβρύχιο στην Αδριατική θάλασσα πρέπει να ήταν και ο δικός μας μοιραχός Απόστολος Τσιώκος. Στο συμπέρασμα αυτό μπορεί να καταλήξει κανείς σχεδόν με βεβαιότητα ύστερα και από όσες σχετικές πληροφορίες έδωσε στο Σύλλογο των Καναλιωτών του Βόλου, μετά την έκδοσή του βιβλίου «ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ», ο χωριανός μας Βασίλειος Τσιάτσος. Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές ο αξιωματικός της Χωροφυλακής Θωμάς Τσιούμας δολοφονήθηκε από τους κομμουνιστές, ενώ ο Απόστολος Τσιώκος πνίγηκε από τους Ιταλούς στη θάλασσα μαζί με άλλους απόστρατους που οδηγούνταν ως εξόριστοι με καράβι στην Ιταλία. Τα δυο κείμενα συμφωνούν στην ουσία: οι μεταφερόμενοι αξιωματικοί «βρήκαν υγρό ταφο» στη θάλασσα. Διαφέρουν μόνο στις λεπτομέρειες: οι αξιωματικοί μεταφέρονταν ως ομηροί ή εξόριστοι, το καράβι τորπιλλίστηκε από αγγλικό υποβρύχιο ή το βούλιαξαν οι ίδιοι οι Ιταλοί.

Τα επόμενα χαρακτηριστικά αποσπάσματα προέρχονται από το κεφάλαιο «Εξόριση και Εκτοπίσεις» που αναφέρεται στον τρόπο εφαρμογής των εκτάκτων μέτρων μετά τον πόλεμο και την εμφύλια διαμάχη.

α) «Χιλιάδες άνθρωποι, φιλήσυχοι και ακίνδυνοι για την εθνική ασφάλεια, πήγαν χρόνια εξορία. Και χιλιάδες άνθρωποι, που μετά την απελευθέρωση

ανυπομονούσαν να γυρίσουν στα σπίτια τους και να ζήσουν φιλήσυχοι ξαναπιάνοντας το αλέτρι και να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους, δεν τολμούσαν γιατί τους περίμενε να τους θανατώσει το φάσανο των εξτρεμιστών της δεξιάς. Το μοναδικό κρίμα των περιορισμένων απ' αυτούς ήταν πως υπακούοντας τη φωνή του καθήκοντος προς την Πατρίδα, για να φανούνε συνεπείς προς την ιστορία του έθνους τους και για να συμμορφωθούν προς τις παρανεύσεις που ακουγαν από το ραδιόφωνο του Λονδίνου, βγήκαν στις βουνά με τον ΕΛΑΣ και πολέμησαν τον κατακτητή. Εφτασε αυτό και περίσσευε για να μπουν στη φυλακή, να πάνε εξορία, να μένουν μακριά από την πατρίδα τους, αυτοεξόριστοι. Γιατί εκείνη την περίοδο δεν γινόταν έρευνα, δεν εξεταζόταν τόσο το αν έκαμε το έγκλημα που τον κατηγορούσαν, δεν εξετάζονταν οι πράξεις του, αλλά η ιδεολογία του και τα φρονήματά του. Με αφετηρία πως ήταν αριστερός, προχωρούσαν με προκατάληψη πλέον να τον κρίνουν και να τον καταδικάσουν ή χωρίς να είναι επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια, τον εξόριζαν». σελ. (239-240).

β) «Οι χιλιάδες αυτοεξόριστοι, οι χιλιάδες αδικοδιωγμένοι, που κατά την παραπάνω φράση του Λίνκολν «σκληρά συντριπτηκαν κι έγιναν κι αυτοί και οι συγγενείς τους, με πολιτικώς ασύμφορο τρόπο, εχθροί της Κυβέρνησης, επανδρώσανε το στρατό του Μάρκου και γύρισαν τα όπλα εναντίον του Κράτους στον τελευταίο εμφύλιο του 1946-1949. Κανένας δεν πρέπει να παραξενεύεται γι' αυτό» (σελ. 240). Σημειώνω με εδώ ότι ο συγγραφέας αναφέρει πιο πριν το παράδειγμα του μεγάλου Αμερικανού Λίνκολν, ο οποίος κατά τη διάρκεια του εμφύλιου πολέμου μεταξύ Βορείων και

Νοτίων, μολονότι νικητής αυτός, συνιστούσε: «Χωρίς μνησικακία για κανένα, με ευπλαχνική αγάπη για όλους... ως αγωνιστούμε να επιδέσουμε τις πληγές του έθνους, να φροντίσουμε για τα θύματα του πολέμου, τις χήρες και τα ορφανά των» και υποστήριζε: «Σε τέτοιες περιπτώσεις είναι ταυτόχρονα σκληρό και πολιτικώς ασύμφορο να συντριβούμε έναν άνθρωπο και να κάνουμε και αυτόν και τους φίλους του εχθρούς προς τη Διοίκηση αν όχι και προς την ίδια την Κυβέρνηση». Δυστυχώς όμως στην Πατρίδα μας δεν επικράτησε τέτοιο πνεύμα επιείκειας και γενναιοδωρής μακροθυμίας του νικητή και η τακτική που ακολούθησαν οι ελληνικές Κυβερνήσεις ήταν τρομερά κοντόφθαλμη και εκδικητική.

γ) «Οι περισσότεροι Διοικητές Χωροφυλακής δεν εξετάζανε σχεδόν καθόλου το απαραίτητο, για να αποφασισθεί η εκτόπιση, στοιχείο της επικιν

δυνότητας ενός προσώπου για την εθνική ασφάλεια από την ανατρεπτική του δράση και σχετικές του εκδηλώσεις. Εφτασε πως ήταν κάποιος κομμουνιστής ή και απλός αριστερός, για να είναι κατά μέγιστο επικίνδυνος. Πολύ κοντά με τους κομμουνιστές, σχεδόν εξισωμένοι, ήταν και μια μεγάλη κατηγορία πολιτών» που τους προσδιόριζε το συλλογικό όνομα «συνδοιπόροι». Μέσα σ' αυτούς ήταν κεντρικοί, φιλελεύθεροι, δημοκράτες, σοσιαλιστές κλπ... (σελ. 242).

δ) «Καθώς στην Ήπειρο αίπο τους οκτώ ή δεκαεξί καιρούς που έχει το ανεμολόγιο, ξέρουν μονάχα δυο, βοριά και νοτιά, έτσι και αυτοί οι αξιωματικοί της Χωροφυλακής από αμάθεια ή δοσμένη γραμμή, δεν ήξεραν παρά μόνο δυο ιδεολογίες - εθνικόφρονες και κομμουνιστές - και μέσα στους κομμουνιστές επαρχιώναμε και τους συνδοιπόρους με την ποικιλία των διαφόρων πολιτικών τους αποχρώσεων. Με τέτοια χώρα χωρίς διάκριση, εξίσωση με τους κομμουνιστές, καλοκάγαθοι και τελείως ακίνδυνοι δημοκρατικοί πολίτες, χαρακτηρίζονταν σαν «επικίνδυνοι δια την εθνικήν ασφάλειαν» και εξορίζονταν. (σελ. 242).

ε) Στο ίδιο κεφάλαιο ο συγγραφέας αναφέρει μερικά χαρακτηριστικά περιστατικά. Από αυτά παραθέτουμε το εξής: «Ο ηλικίας 17 ετών μαθητής του Γυμνασίου Δ. Φιλ., από την ιδιαίτερη πατρίδα μας το Ληξούρι, ήταν ο πρώτος μαθητής της τάξης του και εθεωρείτο ιδιοφυΐα, που προοιωνίζε ένα λαμπρό μέλλον σε όποια επισημή κι αν ακολουθούσε. Σε ηλικία και εποχή που δεν είχε ακόμα διαμορφώσει και αποκτήσει καμιά πολιτική ιδεολογία, μια πολύ άτυχη γι' αυτόν ημέρα, κάποιος τον εδάμεισε ένα βιβλίο σοσιαλιστικού ή αριστερού περιεχομένου. Το παιδί το έβαλε στη μασχάλη του και τράβηξε για το σπίτι του. Πριν να φτάσει όμως στο σπίτι του ο νέος το «καρφι» έφθασε στην Αστυνομία, που κινητοποιήθηκε αμέσως και συνελήφθει ο μαθητής στο δρόμο, αφού του πήρανε το βιβλίο από τη μασχάλη και το κατασχέσαν. Έγινε αμέσως η δικαιοσύνη, του κάθισαν και τη βεντούζα που έπιασε και χωρίς ανόνημα, πως ήταν κομμουνιστής» επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια κλπ. Κι αποφάσισε η επιτροπή ασφάλειας Κεφαλληνίας την εκτόπιση του, που με επίσημες επαναληπτικές ανανεώσεις κράτησε πολλά χρόνια. Επικίνδυνοτητα για την εθνική ασφάλεια μπορεί να μην είχε ο μαθητής, αφού δεν πρόλαβε ούτε ν' ανοίξει το επαναστατικό βιβλίο. Σίγουρα όμως είχε επικίνδυνοτητα το νομικό του και το σακάκι του ως το σημείο της μασχάλης, που ακούμπησε το εξώφυλλο

Συνέχεια στη σελ. 4

Παλιές αναμνήσεις ΘΡΑΣ. ΚΡΙΚΟΥ ΧΑΤΖΙΑΡΑΣ

Συνέχεια από το 28ο φύλλο

Στο Βουνέσι κατέβαιναν συχνά. Καθώς θυμάται, ο τότε πιταρικός και σήμερα αιωνόβιος Θωμάς Σκούφης, φορούσαν κάτασπρες κρουσταλιένες φουστανέλες. Αν έβρισκαν κάτι και τους άρεσε, κουμπούρι, φουστανέλα, γιαταγάνι, το παίρναν και το πλήρωναν πανάκριβα και πολλές φορές με φλουριά. Ο Τσιούκας ήταν ομόρφαντρας και τον υπολογίζει να ήταν λιγότερο από τριάντα χρονών. Σητρός και αεράτος προκαλούσε την προσοχή και το θαυμασμό στο πέρασμά του. «Πώς Θεέ μου φαλιάζει τέτοια ψυχή σε αγγελικό πρόσωπο!...»

Τα γεγονότα έγιναν αφορμή να κακοκαρδίσουν οι Βουνεσιώτες και να τους προκληθεί απογοήτευση με αποτέλεσμα να φανούν τα αισθητά τους απέ-ναντι στους ληστές. Εκείνοι αποσύρθηκαν, για λίγο, για κα-νά δυο μέρες. Τι μεσολάβησε μεταξύ των αρχηγών τους δε μαθεύτηκε. Το βράδυ της μεθεπόμενης μέρας, ακούστη-καν πυροβολισμοί. Φαίνεται πως αποφάσισαν να φύγουν και θέλησαν να ξεκαθαρίσουν πρώτα τους λογαριασμούς τους με τους Μεσηνικολίτες. Αυτό το βράδυ κάναν γιουρούσι πεισματάρκο. Χτύπησαν μέσ' τα όλα κι έγινε μάχη γερή. Τα αποτελέσματα όμως έδειξαν

πως το πείσμα και η οργάνωση των Μεσηνικολιτών ήταν ισχυρότερα, γιατί πάλι τους απώθησαν.

Σ' αυτή την κοσμοχαλασιά και μάλλον κατά το κνηνητό αυτό πλήρωσε τις αμαρτίες του ο Τσιούκας. Ένα βόλι του βρήκε στο ταμπούρι του και τον

άφησε νεκρό. Μετά απο αυτήν την πανολεθρία έφυγαν οι ληστές σε άλλους τόπους. Παράτησαν και τα γίδια και τα πήραν οι δικαιούχοι ξανά.

Το μέρος που έπεσε ο Τσιούκας λέγονταν Καρνατινή. Απο τότε άλλαξε και το λεν «Στο του Τσιούκ' του μνήμα».

Τα συμβάντα είχαν τόση απήχηση, που κατά πληροφορίες Μεσηνικολιτών, τα έγραψε το «ΕΜΠΡΟΣ» των Αθηνών της εποχής εκείνης. Πέρασε καιρός και αυτή η τραγωδία δεν ξεχάστηκε. Ιδιαίτερα απ' αυτούς που ήταν

Συνεχίζεται

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 18 - 6 - 1989

Κοινότητα Καναλιών Συγκεντρωτικά αποτελέσματα:

Εγγεγραμμένοι	1590
Ψήφισαν	1302
Άκυρα - Λευκά	20
Έγκυρα	1282
Έλαβαν :	
N. Δ.	496 38,68%
ΠΑΣΟΚ	461 35,95%
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ	287 22,38%
ΛΟΙΠΑ ΚΟΜΜΑΤΑ	38 2,96%

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Π.Α.Σ.Ο.Κ.	415	32,37%
N.Δ.	467	36,43%
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ	312	24,34%
ΛΟΙΠΑ ΚΟΜΜΑΤΑ	82	6,86%

ΣΤΑΥΡΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΤΩΝ 3 ΚΟΜΑΤΩΝ

452 και 9 χωρίς σταυρό προτίμησης 461

ΠΑΣΟΚ

Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΣ	6
E. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ	5
B. ΜΠΡΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ	392
Δ. ΝΤΑΛΑΜΠΙΡΑΣ	3
K. ΠΑΠΑΚΥΡΙΤΣΗΣ	5
Δ. ΣΩΤΗΡΗΣ	41

482 και 14 χωρίς σταυρό προτίμησης 496

N.Δ.

Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	118
A. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	28
Γ. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ	30
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ	247
Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ	49
K. ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ	10

263 και 24 χωρίς σταυρό προτίμησης 287

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

Δ. ΑΡΧΟΝΤΗΣ	120
A. ΚΑΝΤΕΡΕΣ	21
K. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	1
E. ΜΠΟΥΤΑΣ	112
Δ. ΤΕΝΤΟΛΟΥΡΗΣ	4
K. ΧΑΛΑΣΙΑΣ	5

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΙ "ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΕΝΟΣ ΠΙΛΑΤΟΥ"

Συνέχεια από τη σελ. 3

του επαναστατικού βιβλίου. Όπως ήταν επόμενο, το μέλλον του νέου στράβωσε και καταστράφηκε, αφού ούτε σχολείο ετελειώσε, ούτε σπουδές έκανε. Γύρισε απο την εξορία φανατικός κομμουνιστής. Αυτό το τρίτο περιστατικό είναι κλασσικό παράδειγμα που συνιστούσε την αποφυγή του με κάθε τρόπο η σοφή συμβουλή του Δίνκοβαν, πως είναι ταυτοχρονα σκληρό και πολιτικά ασύμφορο, να συντρίβει η Κυβέρνηση έναν άνθρωπο και να τον κάνει και αυτόν και τους δικούς του, εχθρούς της. Εδώ τον έκαμε κομμουνιστή και εχθρό όχι μόνο της Κυβέρνησης, αλλά και ολόκληρου του κοινωνικού συστήματος. Και απ' αυτή την άποψη πολύ σωστά έλεγε ο Τσαλδάρης (σ.σ. ο Έλληνας πρωθυπουργός) στον Σάρτζεντ (σ.σ. Άγγλος υφυπουργός των Εξωτερικών) πως στα νησιά έχει εξόριστους μόνο κομμουνιστές, γιατί και όσοι (οι περισσότεροι) δεν ήταν κομμουνιστές στον πηγμένο προς την εξορία, ήταν σκωλιασμένοι κομμουνιστές στο γυρισμό από την εξορία.

Θα κλείσω τούτο το σημείωμα με δυο ακόμη απλά περιστατικά που έλαβαν χώρα στο χωριό μας κατά την μετεμφυλιοπολεμική περίοδο και είναι ενδεικτικές του πνεύμα-

τος της αυθαιρεσίας, με την οποία ενεργούσαν απειλητικά ορισμένα άτομα «βασιλικότερα του βασιλέως» προκειμένου να πετύχουν το σκοπό τους, καθώς και του τρόπου ενέργειας της Αστυνομίας, για να φιώσει την ελεύθερη εκδήλωση των συγχωριανών μας και να απομονώσει τα «μάσματα».

α) Βολτάριζε κάποτε αμέριμνα μέσα στο "Παλιόχωρο" (ήταν τότε περιφραγμένο και τα πεικία μικρά ακόμα) ένας συμμαθητής μου. Ξαφνικά άκουσε σφυρίχτρα και μια φωνή που τον καλούσε να βγει γρήγορα έξω από τον περιφραγμένο χώρο. Ο «κατακτητής» του χώρου αδιαφόρησε και δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία, δεν έκανε εξάλλου τίποτε το κακό και έφηβος καθώς ήταν, αντέδρασε φυσιολογικότερα με την αδιαφορία του στην παράλογη απαίτηση του εντεταλμένου «φύλακα» του χώρου. Και ο «φύλακας» που νόμιζε βέβαια ότι ασκεί εξουσία αντέδρασε με την σειρά του ακαριαία λέγοντας απειλητικά: Μη βγαίνεις εσύ και θα σου δείξω εγώ τι δύσκαλος θα γίνεις! Ενούσης προφανώς ότι θα έκανε ότι περνούσε από το χέρι του, να μην του χορηγηθεί καλό «πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων», απαραίτητο τότε δικαιολογητικό για την εισαγωγή σπουδαστών στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες.

β) Κάλεσε κάποτε ο Δ/ντης

του Σταθμού Χωροφυλακής Φαναρίου, κάποιο αγχωριανό μας για να του κάμει συστάσεις σχετικά με την συμπεριφορά του προς συγκεκριμένο πρόσωπο που θεωρούνταν «διαβλητό» και « επικίνδυνο διάν την εθνικήν ασφάλειαν ». Έχω την πληροφορία, είπε ο Δ/ντης ότι όταν έρχεται στο χωριό ο Β.Μ. τον χαιρετάς και τον καλωσορίζεις. Μα είναι χωριανός μου, απάντησε ο άνθρωπος, όλοι τον χαιρετούν στην πλατεία όταν έρχεται στο χωριό μας, που το βλέπετε το κακό. Και ο Δ/ντης σοβαρά και με αφοπλιστική σοβαρότητα του απάντησε: Ναι, μπορεί να τον χαιρετούν και άλλοι, αλλά εσύ τον χαιρετάς « θερμά » και αυτό πρέπει να το προσέχεις! Σ' αυτό, δυστυχώς, το σημείο είχε φτάσει τότε η κατάσταση: να θεωρήσει ύποπτος ή επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια από τα πρόσωπα που συνναστρεφόσουν και από την απλή « χαιρετούρα » και αρκούσε μιά σου « θερμή χειραψία » με το πρόσωπο που θεωρούνταν ότι ανέπτυξε ή αναπτύσσει αντεθνική δράση, για να σε καλέσει και εσένα η αστυνομική αρχή και να σε καταστήσει προσεκτικό για τον κίνδυνο που διατρέχεις.

Ο περιορισμός μου στα δύο « απλά » και « αθώα » (;) αυτά περιστατικά δε σημαίνει βέβαια ότι δεν έγιναν στο

χωριό μας και φοβερότερα που σημάδεψαν για πολύ ή και για πάντα τη ζωή πολλών συγχωριανών μας. Η παράθεση όμως τέτοιων περιστατικών και μάλιστα « επώνυμων » νομίζω πως θα έκανε περισσότερο κακό παρά καλό, ύστερα από σαράντα τόσα χρόνια και σε εποχή που απ' όλους(πρέπει να) επιδιώκεται η λήθη και η συμφιλίωση.

Τελειώνοντας θέλω να εκφράσω την πεποίθησή μου ότι δεν υπάρχει σήμερα Καναλιώτης, σ' όποιο πολιτικό χώρο κι αν ανήκει κι όσο κι αν υπέφερε από την αντίπαλη παράταξη, που να επιδοκιμάζει συμπεριφορές τόσο ανελεύθερες και ταπεινωτικές ή να επιχαιρεί εκδικητικά για την όποια αναβίωση τους. Κι αν καμιά φορά παρουσιάζονται κρούσματα εφημερισμού ή τιμωρίας του ελεύθερου φρονήματος με οποιονδήποτε τρόπο, θα πρέπει οι άλλοι που τηρούν το μέτρο - κι είναι τέτοιοι, άνθρωποι του μέτρου, στην πλειοψηφία τους οι Καναλιώτες - με τις νουθεσίες τους και με τρόπο διακριτικό να ασκούν την παρέμβασή τους, για να εξασφαλίζεται έτσι η ομαλή συνύπαρξη και η συνεργασία των « απανταχού » Καναλιωτών σ' όλες τους τις εκδηλώσεις.

Θ. Ν. Ζ.